

EXTRADIR

El verb *extradir* és un verb incoatiu, és a dir, un verb acabat en *-ir* que afegeix a l'arrel la forma *-eix-* (*-ix* en català occidental) en la primera, segona i tercera persones del singular i en la tercera del plural dels presents d'indicatiu i subjuntiu.

Es conjuga, doncs, com el verb *servir*:

INFINITIU

extradir

GERUNDI

extradint

PARTICIPI

extradit

extradida

extradits

extradides

INDICATIU PRESENT

extradeixo

extradeixes

extradeix

extradim

extradiu

extradeixen

INDICATIU IMPERFET

extradia

extradies

extradia

extradíem

extradíeu

extradien

INDICATIU PASSAT

extradí

extradies

extradí

extradírem

extradíreu

extradiren

INDICATIU FUTUR

extradiré

extradiràs

extradirà

extradirem

extradireu

extradiran

INDICATIU CONDICIONAL

extradiria

extradiries

extradiria

extradiríem

extradiríeu

extradirien

SUBJUNTIU PRESENT

extradeixi

extradeixis

extradeixi

extradim

extradiu

extradeixin

SUBJUNTIU IMPERFET

extradís

extradíssis

extradís

extradíssim

extradíssi

extradíssi

IMPERATIU

extradeix

extradeixi

extradim

extradiu

extradeixin

No és correcta, doncs, la forma *extraditar (és com es diu en castellà).

- * La fiscalia demana que se l'extraditi.
- ✓ La fiscalia demana que se l'extradeixi.
- * El fiscal demana que sigui extraditat.
- * El fiscal demana que sigui extradiat.
- ✓ El fiscal demana que sigui extradit.
- * El tribunal haurà de decidir si l'extradiu.
- * El tribunal haurà de decidir si l'extradita.
- ✓ El tribunal haurà de decidir si l'extradeix.
- * El tribunal haurà de decidir si l'extraditen.
- ✓ El tribunal haurà de decidir si l'extradeixen.
- * Si l'extraditessin, hi hauria protestes al carrer.
- ✓ Si l'extradissin, hi hauria protestes al carrer.
- * Consideren que ella no pot ser extradita per la justícia del país.
- ✓ Consideren que ella no pot ser extradida per la justícia del país.

La forma substantiva és *extradició*.